

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

De quartâ Hebdomade, & fine Exercitiorum istius Septimanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60472)

EXERCITIORVM S. IGNATII. 237
nifestans, & crucis illud pondus (quod
solus poterat) fortiter ferens.

OCTAVVS DIES.

De quartâ Septimanâ.

Sicut prima Septimana ad viam
purgatiuam, & secunda ad illu-
minatiuam, sic quarta ad vnitiuam
spectat, in quâ sita est perfectio, vti
scriptum est: *Mihi autem adharere Deo
bonum est.* Psalm. 72. Vnio cum Deo in
hac vitâ fit mediantibus tribus animæ
potentiis, & bonorum operum exer-
cizio: nimirum, Memoriâ eum no-
bis præsentem sistendo; Intellectu pe-
netrando eius attributa & perfectio-
nes, & creaturarum eius excellentiam,
modumque quo ab ipso procedunt &
dependent; Voluntate nos per amo-
rem in eum transformando; & per
bona opera eiusque imitationem, & soli-
darum virtutum exercitium ei nos as-
similando. Status hic, sicut inter eos
quos

quos in hac vitâ consequi possumus, summus est & perfectissimus, ita est maximè vicinus & similis ei qui est in gloriâ: vbi Deus vnitus est Memoriae per suam continuam præsentiam, Intellectui per claram sui visionem, Voluntati per firmum solidumque amorem, toti deniq; animæ, ipsam in suam similitudinem transformando, vti dicitur: *Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus; quoniam videbimus eum sicuti est.* 1. Ioan. 3.

In hunc finem totum nostrum iter spirituale dirigitur: nam sicut in gloriâ nos vltimo fini vnimur, eumque amplectimur tribus animæ potentiis, & perfectam eius essentiæ participationem per gratiam consummatam consequimur; sic in hac vitâ, statim à conuersionis nostræ initio, post propositum nobis in fundamento vltimum finem, ad illum tendere incipimus Exercitio trium potentiarum, & bonorum operum executione, quò efficaciter pertingere debet Voluntas, vt in sanctitate
&

& innocentiâ Deo similis fieri possit. Porro illa via, claritatis gratiâ, in purgatiuam, illuminatiuam & vnitiuam diuiditur. Et licet in omnibus illis ad Deum accedamus,

In primâ tamen maior habetur ratio termini quem deseruimus, vnde & discessimus; hoc est, à peccatis, passionibus, peruersisque inclinationibus & consuetudinibus: & ideò ea vocatur via purgatiua.

In secundâ, Ægyptiis, qui nos persequebantur, iam demersis, oculi nobis coniciendi sunt in vastissimi deserti iter, quod ad terram vsque promissionis extenditur; hoc, est ambulandum nobis est per longa virtutum spatia, amoris proprio, sensuali & mundano bellum indicendo, & reliquas electionum difficultates superando, donec ad medium virtutis perueniamus. Et quia hoc iter nobis aperit Christus Dominus noster, qui est vera lux mundi, ducemque se suo exemplo & doctrinâ nobis præbet, vocatur via illuminatiua.

In

In tertiâ, oculus iam coniicitur in terminum, in quo nobis sistendum est, & cui nos vnire, & in quo à labore quiescere debemus: & hinc via vnitiua vocatur, habetq; se instar viatoris, cui, cum eminens terminum, ad quem tendit, conspicit, reuiuiscunt vires, crescitque pergendi desiderium, ita vt nec oculos ab eâ ciuitate nec cogitationes remouere possit; imò in eâ iam cum omnibus suis potentiis & sensibus præsentem se imaginatur; omnisque eius in hoc versatur cura, vt tandem etiam corpore pertingere possit. Nam iis, qui ad hunc statum perueniunt, contingit, vt postquam peccata sua defleuerint, passiones suas mortificauerint, affectus contrarios superarint, seque in virtutibus generose exercuerint, noua eis oriatur lux, certa que quasi securitas, finem quem prætendunt adipiscendi: tantò autem eum desiderant vehementius, alacriusque ad eum tendunt, quantò magis ad hunc omnes animæ suæ vires habent collectas, quas antè, propter passiones

passiones suas malè mortificatas, in varia dispersitas effusasque habebant.

Hinc collige, quòd ille vnionis status, licet huius vitæ & perfectionis, quam hîc homo consequi potest, intuitu sit velut terminus, respectu tamen beatitudinis vitæque futuræ sit status itinerantis; & hinc vocatur via vnitiua: quia qui vnionem vocat, dicit terminum & quietem; & qui viam dicit, supponit motum & iter. Terminus est respectu præteriti, via respectu futuri. Sicut qui iter facit, cum iam oculis cernit locum ad quem tendit, ei que appropinquat, dicitur ad locum iam peruenisse respectu itineris facti: quia ciuitatem, turre & ignes videt, campanas, horologia, hominumque clamores audit, euntibus & redeuntibus occurrit; & hinc iam à viâ se aberrare non posse, nihilque occursum, quod ab introitu eum impedire possit, existimat, & sic aliquo modo dici potest ad ciuitatem peruenisse. Verùm si eos qui in ciuitate sunt consideres, verè adhuc iter

Q

facit,

facit, nec ad terminum peruenisse dicendus est; quia in iniquum aliquem locum incurrere potest, & labi, & in ipso etiam portu aliquando naufragij periculum est. Tandem, nullo modo subsistendum aut quiescendum illi est: si enim non pergat, ad terminum non perueniet. Hæc eadem, vt dictum est, eorum est fors, qui ad hunc statum peruenerunt, qui in hac quartâ spectatur Hebdomade.

Finis huius Septimanæ est, primus, clariorem Dei notitiam & amorem consequi; secundus, perfectior earum virtutum quæ charitatem sequuntur exercitatio.

Affectus, qui maximè hîc quærentur, sunt duo. Primus, Aliquid hîc gaudij eius & lætitiæ, quâ Beati in cælo perfunduntur, quamq; Deus suis communicare solet, prægustare. Secundus, Perfectè intelligere quid Deus nobis sit, cum affectu & desiderio reddendi vices, allaborandi que vt par pari referamus.

Quoad

Quoad primum, Multum nos iuuabit consideratio Resurrectionis & gloriae Christi, apparitionum, & solatij quo suos tum perfudit, eiusque quo eos, in maximis etiam persecutionibus afflictionibusque, recreare consuevit; Meditatio item de gloria Sanctorum.

Quoad secundum, Multum iuuabit consideratio perfectionum & beneficiorum Dei, eo modo qui in Exercitio amoris Dei nobis proponitur.

Meditatio de premio & consolatione iustorum.

VT in vnum colligamus, vnaque comprehendamus Meditatione omnes materias, quæ gaudium lætitiæque spirituales in nobis excitare promouereque possunt, & hac quartâ Septimanâ quærentur, poterunt considerari sequentia Puncta.

PRIMUM PUNCTUM est. Sicut IESVS CHRISTVS Dominus noster imago fuit iustitiæ & sanctitatis, cui de-

Q 2

beat